

26 Μαΐου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

*Εφεσίβλητης.**(Ποινικές Εφέσεις αρ. 5875-5880).*

Τραυματισμός με μαχαίρι κατά παράβαση του άρθρου 234(α) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Μεταφορά μάχαιρας απολήγουσας σε αιχμηρό άκρο μέσα σε αδειούχο ποτοποιαλείο κατά παράβαση των άρθρων 83(2) και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

5

Απόδειξη — Αξιοπιστία μαρτύρων — Ευρήματα γεγονότων που στήριζονται στην αξιοπιστία μαρτύρων — Ποιά η προσέγγιση του Ανωτάτου Δικαστηρίου αναφορικά με το θέμα.

Απόδειξη — Αντιφατική μαρτυρία — Μικρές διαφορές στη μαρτυρία είναι φυσικό να υπάρχουν.

10

Τα ξημερώματα της 19.9.1993 μετά από σοβαρότατο επεισόδιο σύγκρουσης σε δικοθήρη στην Πάφο μεταξύ Λιβανίων και Ελληνοκυπρίων τραυματίστηκαν δύο Λιβάνιοι με μαχαίρι στην κεφαλή από τους εφεσείοντες. Αφορμή για τη συμπλοκή έδωσαν οι δύο εφεσείοντες, όπως ισχυρίστηκε η Κατηγορούσα Αρχή, επειδή κάποιος Λιβάνιος αρνήθηκε να αποσύρει παράπονο που έκαμε στην Αστυνομία εναντίον τους.

15

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδεχόμενο τη μαρτυρία των μαρτύρων κατηγορίας, καταδίκασε τον εφεσείοντα 1 σε 4 μήνες φυλάκιση και τον εφεσείοντα 2 σε 3 μήνες φυλάκιση στην κατηγορία τραυματισμού με μαχαίρι. Στην κατηγορία για μεταφορά μάχαιρας κάθε κατηγορούμενος καταδικάστηκε σε 2 μήνες φυλάκιση και διατάχθηκε όπως οι ποινές συντρέχουν.

20

Βασικός λόγος έφεσης ήταν ότι η μαρτυρία της Κατηγορούσας Αρχής ήταν αντιφατική και το πρωτόδικο Δικαστήριο προέβη σε λανθασμένη αξιολόγησή της με αποτέλεσμα να καταλήξει σε λανθασμένα πορίσματα. Επίσης έγινε εισήγηση ότι εφαρμόστηκαν λανθασμένα κριτήρια στην εξέταση της μαρτυρίας των μαρτύρων

25

υπεράσπισης κατά παράβαση των Κανόνων ότι είναι αρκετή η δημιουργία αμφιβολίας από την υπεράσπιση.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση εναντίον της καταδίκης στην κατηγορία τραυματισμού των παραπονουμένων με μαχαίρι και την αποδέχτηκε αναφορικά με την κατηγορία μεταφοράς μαχαίρας απολήγουσας σε αιχμηρό άκρο μέσα σε αδειούχο ποτοπωλείο, για τους πιο κάτω λόγους:

10 1. Το θέμα της αξιοπιστίας των μαρτύρων είναι θέμα που επαφίεται στην δικαιοδοσία του πρωτόδικου Δικαστηρίου, το οποίο έχει την ευκαιρία να ακούσει τους μάρτυρες και να παρακολούθησει τη συμπεριφορά τους από το εδώλιο του μάρτυρα. Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου είναι νομικά επικτά. Είναι έδηλο ότι τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστή βασίστηκαν στη μαρτυρία των άλλων μαρτύρων κατηγορίας και όχι στην αντιφατική μαρτυρία του Μ.Κ.2.

15 2. Η μαρτυρία των άλλων μαρτύρων της Κατηγορούσας Αρχής δεν είναι αντιφατική. Οι μικρές διαφορές που υπήρχαν στη μαρτυρία τους είναι φυσικό να υπάρχουν λόγω του διαφορετικού βαθμού παρατηρητικότητάς τους.

20 3. Η αξιολόγηση της μαρτυρίας του πρωτόδικου Δικαστή στις κατηγορίες τραυματισμού των παραπονουμένων με μαχαίρι είναι ορθή.

25 4. Τα συστατικά της κατηγορίας της μεταφοράς μαχαίριου που καταλήγει σε αιχμηρό αντικείμενο μέσα σε αδειούχο ποτοπωλείο δεν αποδείχθηκαν λόγω έλλειψης μαρτυρίας ότι το μαχαίρι κατέληγε σε αιχμηρό άκρο και μαρτυρίας που προσδιόριζε το μέγεθος της λεπίδας και επίσης ότι η δικοθήκη ήταν αδειούχο ποτοπωλείο.

Η έφεση επιτυγχάνει μερικώς.

30 Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Karamani v The Police (1977) 2 CLR 92.

Υιαννακού v The Police (1982) 2 CLR 37.

Constantinou v The Police (1984) 2 CLR 458.

35 *Municipality of Nicosia v 1) Tilpian, 2) Tilpian & Sons Ltd (1984) 2 CLR 377.*

Sedora Enterprises Ltd & Άλλοι v Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων (1990) 2 ΑΑΔ 282.

Pouris & Another v Republic (1983) 2 CLR 170.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

Έφεση εναντίον της καταδίκης από τον Θεοφάνη Παναγιώτου Πέτρου και άλλο οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 25 Ιανουαρίου, 1994 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 5841/93) στην κατηγορία μεταφοράς μάχαιρας απολήγουσας σε αιχμηρό άκρο κατά παράβαση των άρθρων 83 (2) και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, στην κατηγορία τραυματισμού με μαχαίρι κατά παράβαση του άρθρου 234 (α) του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 και καταδικάστηκαν από Σταυρινίδη, Α.Ε.Δ. σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης ο μὲν 1ος κατηγορούμενος σε 4 μήνες φυλάκιση ο δε 2ος κατηγορούμενος σε 3 μήνες φυλάκιση για την κατηγορία τραυματισμού με μαχαίρι και καταδικάστηκαν επίσης σε 2 μήνες φυλάκιση έκαστος στην κατηγορία μεταφοράς μάχαιρας απολήγουσας σε αιχμηρό άκρο.

Π. Σολωμονίδης και Γ. Παπαζαχαρίας, για τον εφεσεϊόντα στην Έφεση Αρ. 5785.

Δ. Κακουλλής, για τον εφεσεϊόντα στην Έφεση Αρ. 5880.

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η έφεση υπ' αριθμό 5875 στρέφεται εναντίον της καταδίκης του εφεσεϊόντα 2 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου σε κατηγορία τραυματισμού με μαχαίρι, του Λιβάνιου Χαϊδαρ Skeineh, κατά παράβαση του άρθρου 234(α) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Η έφεση υπ' αριθμό 5880 στρέφεται εναντίον της καταδίκης του εφεσεϊόντα 1 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου, σε κατηγορία τραυματισμού με μαχαίρι, του Λιβάνιου Hussam Skeineh, κατά παράβαση του ίδιου άρθρου

του Ποινικού Κώδικα.

Επίσης, και οι δύο εφεσείοντες προσβάλλουν την καταδίκη τους σε κατηγορία "μεταφοράς μάχαιρας απολήγουσας σε αιχμηρό άκρο μέσα σε αδειούχο ποτοπωλείο", κατά παράβαση των άρθρων 83(2) και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Το Επαρχιακό Δικαστήριο καταδίκασε τον εφεσείοντα 1 σε 4 μήνες φυλάκιση στην κατηγορία του τραυματισμού με μαχαίρι και τον δεύτερο εφεσείοντα καταδίκασε σε 3 10 μήνες φυλάκιση για την κατηγορία του τραυματισμού με μαχαίρι. Στην κατηγορία για "μεταφορά μάχαιρας απολήγουσας σε αιχμηρό άκρο μέσα σε αδειούχο ποτοπωλείο", έκαστος των εφεσειόντων καταδικάστηκε σε 2 μήνες φυλάκιση. Ο πρωτόδικος Δικαστής διέταξε όπως οι ποινές συν- 15 τρέχουν.

Τα γεγονότα όπως τα βρήκε το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδεχόμενο τη μαρτυρία των μαρτύρων κατηγορίας και απορρίπτοντας εκείνη των μαρτύρων υπεράσπισης, σε συντομία είναι τα εξής: Τα ξημερώματα της 19/9/93, μέσα 20 στη δισκοθήκη "RAINBOW", στην Κάτω Πάφο, συνέβηκε σοβαρότατο επεισόδιο σύγκρουσης, μεταξύ Λιβανίων και Ελληνοκυπρίων, ως αποτέλεσμα του οποίου οι δύο εφεσείοντες να κατηγορηθούν με τις κατηγορίες που αναφέραμε πιο πάνω.

Το έναυσμα της συμπλοκής, σύμφωνα με την εκδοχή της Κατηγορούσας Αρχής, το έδωσαν οι δύο εφεσείοντες, επειδή κάποιος Λιβάνιος αρνήθηκε να αποσύρει παράπονο που έκανε στην Αστυνομία εναντίον των δύο εφεσειόντων. Σύμφωνα με την εκδοχή των εφεσειόντων, το έναυσμα της συμπλοκής το έδωσαν οι Λιβάνιοι, οι οποίοι 30 παρενοχλούσαν τη φιλενάδα του δεύτερου εφεσείοντα, ενώ χόρευε στην πίστα της δισκοθήκης.

Ο πρώτος εφεσείοντας κτύπησε τον Hussam Skeineh με μαχαίρι στην κεφαλή και ο δεύτερος εφεσείοντας κτύπησε 35 τον Haidar Skeineh στην κεφαλή, επίσης με μαχαίρι το

οποίο είχε στερεωμένο στο πόδι του.

Οι δύο τραυματισθέντες Λιβάνιοι, μεταφέρθηκαν στο Νοσοκομείο Πάφου. Η Ιατρός Ελπίδα Μαλά (Μ.Κ.6) που ήταν καθήκον στο Τμήμα Πρώτων Βοηθειών, στις 3 το πρωί εξέτασε τον Λιβάνιο Hussam Skeineh και διαπίστωσε 5 ότι έφερε θλαστικό τραύμα μήκους περίπου 5 εκ. και βάθους 1.5 εκ. στην αριστερή βρεγματική χώρα. Συνεργράφη το τραύμα και ο Λιβάνιος απολύθηκε από το Νοσοκομείο. Στις 4 το πρωί προσήλθε στις Πρώτες βοήθειες ο Λιβάνιος Haïdar Skeineh, ο οποίος έφερε μικρό θλαστικό τραύμα 10 στο μέτωπο, μήκους περίπου 1.5 εκ. το οποίο συνερράφη με τοποθέτηση τριών ραφών. Επίσης, είχε θλαστικό τραύμα στο αριστερό φρύδι που συνερράφη με 7 ραφές, τραύμα στο μέσο του αριστερού μάγουλου που συνερράφη με 3 ραφές. Η Ιατρός ανέφερε στο Δικαστήριο ότι τα τραύματα 15 και των δύο Λιβάνιων μπορούσαν να προκληθούν από μαχαίρι.

Ο βασικός λόγος εφέσεως είναι ότι η μαρτυρία που παρουσίασε η Κατηγορούσα Αρχή ήταν αντιφατική και/ή αναξιόπιστη και το πρωτόδικο Δικαστήριο την αξιολόγησε 20 λανθασμένα με αποτέλεσμα να καταλήξει σε λανθασμένα πορίσματα ως προς τα γεγονότα που πηγάζουν από τη μαρτυρία αυτή.

Οι δικηγόροι των εφεσεϊόντων ισχυρίστηκαν συγκεκριμένα ότι η αποδοχή από το πρωτόδικο Δικαστήριο της 25 μαρτυρίας των μαρτύρων της Κατηγορούσας Αρχής δεν ήταν δικαιολογημένη. Οι δικηγόροι εισηγήθηκαν ότι η μαρτυρία του Λιβάνιου Meher Mohamed Borage (Μ.Κ.2), βρίσκεται σε αντίθεση με τη μαρτυρία του Jaafar Skeineh (Μ.Κ.3) και με τη μαρτυρία του Hussein Moussa Ajami 30 (Μ.Κ.4). Οι δικηγόροι έδωσαν βαρύτητα στο γεγονός ότι ο Μ.Κ.2 δεν είδε τους εφεσεϊόντες να κτυπούν τους παραπενοούμενους. Κατέθεσε, ότι έφυγε από τη δισκοθήκη με τον φερόμενο σαν τραυματία Hussam Skeineh.

Οι μάρτυρες κατηγορίας, εισηγήθηκαν οι δικηγόροι, 35 δεν έπρεπε να γίνουν πιστευτοί για τον επιπρόσθετο λόγο

5 ότι κατέθεσαν ότι οι κατηγορούμενοι κτύπησαν μια φορά με το μαχαίρι τους παραπονούμενους ενώ η κυβερνητική Ιατρός του Νοσοκομείου Πάφου (Μ.Κ.6) κατέθεσε ότι τα τραύματα του Haïdar Skeïneh δεν μπορούσαν να προκληθούν από ένα κτύπημα μόνο. Επίσης, οι δικηγόροι εισηγήθηκαν ότι οι μάρτυρες κατηγορίας δεν έπρεπε να γίνουν πιστευτοί από το Δικαστήριο, γιατί η μαρτυρία τους είναι πλήρους αντιφάσεων.

10 Το ερώτημα που εγείρεται είναι αν με βάση τη νομολογιακά καθιερωμένη τακτική που το Ανώτατο Δικαστήριο ακολουθεί στην κατ' έφεση δικαιοδοσία του, ενδείκνυται, ενόψει των περιστατικών της υπό κρίση έφεσης, η ανατροπή, από μέρους μας, ευρημάτων και συμπερασμάτων του πρωτόδικου Δικαστηρίου, που στηρίζονται στην αξιοπι-
15 στία των μαρτύρων που κατέθεσαν ενώπιόν του.

Η προσέγγιση στο πιο πάνω θέμα έχει επανειλημμένα καθιερωθεί από πολλές αποφάσεις με σαφήνεια. Όπως επανειλημμένα έχει λεχθεί, το θέμα της αξιοπιστίας των μαρτύρων είναι εντός της δικαιοδοσίας του εκδικάσαντος
20 την υπόθεση Δικαστή, ο οποίος έχει την ευκαιρία να ακούσει τους μάρτυρες και να παρακολουθήσει τη συμπεριφορά τους στο εδώλιο του μάρτυρα. Αν από τη μαρτυρία που δόθηκε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστή, τα ευρήματα στα οποία κατέληξε ήταν λογικά εφικτά, τότε το Δικαστήριο αυτό δεν μπορεί να επέμβει, εκτός αν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε δεν δικαιολογούνται από τα ευρήματα, οπότεν το Εφετείο είναι στην ίδια θέση με το πρωτόδικο Δικαστήριο, να εξαγάγει τα δικά του συμπεράσματα από τα πρωταρχικά γεγονότα (Βλέπε *inter alia*
30 *Georghios Costi Karamani v. The Police* (1977) 2 CLR 92, στις σελίδες 95-96, *Eleni K. Yiannakou v. The Police* (1982) 2 CLR 37, στις σελίδες 40-41, *Michalakis Christofi Constantinou v. The Police* (1984) 2 CLR 458, στη σελίδα 462, *Municipality of Nicosia v. 1) Artos Tilpian, 2) A.Y. Tilpian and Sons Ltd.* (1984) 2 CLR 377, στις σελίδες 384-385, *Sedora Enterprises Ltd. και Άλλοι ν. Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων*, (1990) 2 Α.Α.Δ. 282 και *Pouris and Another v. Republic* (1983) 2 CLR 170, στη σελίδα 175).

Παρόλο που ο πρωτόδικος Δικαστής δεν κάνει ρητή αναφορά στην αντιφατική μαρτυρία του Μ.Κ.2, εντούτοις από τα ευρήματά του είναι έκδηλο ότι δεν βασίστηκε στη μαρτυρία του αλλά στη μαρτυρία των άλλων μαρτύρων κατηγορίας. 5

Δεν συμφωνούμε με την εισήγηση των δικηγόρων των εφεσειόντων ότι η μαρτυρία των άλλων μαρτύρων της Κατηγορούσας Αρχής είναι αντιφατική. Πράγματι υπάρχουν μικρές διαφορές στη μαρτυρία τους, αλλά αυτό είναι φυσικό, καθότι τα πρόσωπα που βρίσκονται παρόντα σε 10 μια συμπλοκή δεν έχουν την ίδια παρατηρητικότητα.

Άλλη εισήγηση των εφεσειόντων, είναι ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο λανθασμένα απέρριψε τη μαρτυρία των μαρτύρων υπεράσπισης και εφάρμοσε λανθασμένα κριτήρια στην εξέτασή της, κατά παράβαση των Κανόνων ότι 15 είναι αρκετό για την υπεράσπιση να προκαλέσει αμφιβολία.

Εξετάσαμε με προσοχή αυτό τον ισχυρισμό και δεν είμαστε ικανοποιημένοι ότι το Δικαστήριο εφάρμοσε λανθασμένα κριτήρια στην εξέταση της μαρτυρίας των μαρτύρων της υπεράσπισης. Το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να δει και να ακούσει τη μαρτυρία των μαρτύρων της υπεράσπισης και την απέρριψε ως αναληθή. 20

Παρόλο που η σύνταξη της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου δεν είναι τέτοιας μορφής που μπορεί να χαρακτηριστεί ως ιδανική, μετά από συνεκτίμηση του συνόλου των γεγονότων σε συνάρτηση με τους λόγους έφεσης, καταλήγουμε ότι στην παρούσα έφεση οι εφεσειόντες απέτυχαν να μας πείσουν ότι ο πρωτόδικος Δικαστής έκανε λάθος στην αξιολόγηση της μαρτυρίας που ήταν ενώπιόν 30 του αναφορικά με τις κατηγορίες του τραυματισμού των παραπονομένων με μαχαίρι.

Σχετικά με την κατηγορία της μεταφοράς μαχαιριού που καταλήγει σε αιχμηρό άκρο μέσα σε αδειούχο ποτοπωλείο, κατά παράβαση των άρθρων 83(2) και 20 του Ποι- 35

- νικού Κώδικα, Κεφ. 154, συμφωνούμε με την εισήγηση των δικηγόρων των εφεσειόντων ότι δεν υπήρχε μαρτυρία ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι το μαχαίρι κατέληγε σε αιχμηρό άκρο, ούτε και μαρτυρία που προσδιόριζε το μέγεθος της λεπίδας, αλλά ούτε και μαρτυρία ότι η δισκοθήκη ήταν αδειούχο ποτοποιαλείο. Συνεπώς, καταλήγουμε ότι τα συστατικά της κατηγορίας αυτής δεν είχαν αποδειχθεί ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου και η έφεση επιτυγχάνει και αθωώνουμε και απαλλάτουμε τους
- 5
- 10 κατηγορούμενους σχετικά με την κατηγορία αυτή.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση σχετικά με τον τραυματισμό των παραπονουμένων με μαχαίρι, αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Η έφεση για μεταφορά μαχαιριού επιτυγχάνει. Η έφεση για τον τραυματισμό απορρίπτεται.